

**RÄPINA
AIANDUSKOO**
nutikas loodustähedane elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

Nr 1 (132)

21.2.2025

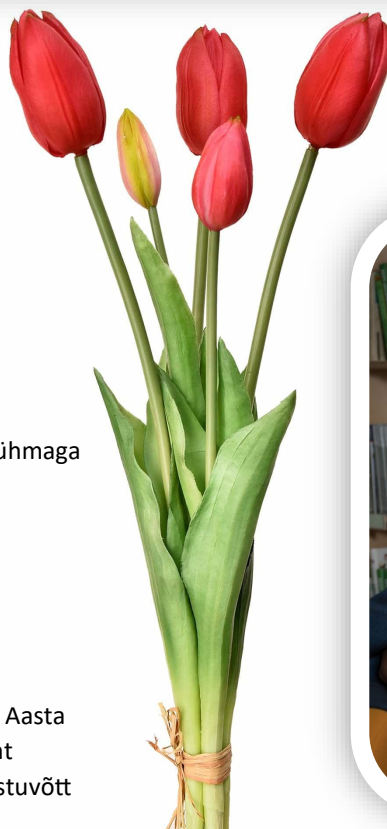
Keskkonnakaitse eriala lõpetajad 2025

KK22-52-K

1. Armin Apitius
2. Sten Kaart
3. Kätlin Luht
4. Sven-Andres Niglas
5. Meribel Veske

KK22-52-M

1. Erik Bambus
2. Mairi Freimann
3. Triinu Kula
4. Kärol Kuusk
5. Kaili Luik
6. Ene Muttika
7. Maris Mägi
8. Katre Paimre
9. Kärt Pöder
10. Halja Suss
11. Kristjan Tael
12. Karin Varikov

Õnnitleme!

Elutööpreemia – **Indrek Kaeli**

Mis tehtud ...

14.1	Mälumängu IV voor
30.1	Liivimaa kutsekoolide talimängud
5.2	Praktikaseminar
6.–16.2	Aasta tegijate hääletus
7.2	Masingu kooli karjääripäev
12.2	Sõbrapäev koos Maarja küla õpperühmaga
13.2	Sõbrapäev aianduskoolis
18.2	Mälumängu V voor
21.2	EV aastapäeva aktus
21.2	Keskkonnakaitse eriala lõpuaktus

... mis teoksil

26.–28.2	Õpilasarvu nädal
11.3	Mälumängu VI voor. Eesti Raamatu Aasta
13.3	Emakeelepäeva külaline Urmas Roht
1.4	Algab sisseastumisdokumentide vastuvõtt

TÄNASES LEHES: Õnnitleme lõpetajaid ja tunnustame tegijaid! Sügispeost talimängudeni! Elumuutvast teekonnast! Kuhu minna praktikale! Õnn soosib julgeid! Taburettidega Valgast! Maitsvad jääpurikad! ... ja palju muud huvitavat!!!

Õnnitleme aasta tegijaid!

Aasta töötaja – **Aleksei Raud**

Aasta õpilane – **Andre Saarma**

Farron Tehnika OÜ
STIHLi stipendiumi võitja

Pent Joonas Kopelman

Aasta koostööpartner – **Seedri Puukool**

Aasta tegu – **Räpina Aianduskool 100 tähistamine**

Aiandusliidu stipendium

Eesti Aiandusliit MTÜ otsustas oma liikmete algatusel luua stipendiumi „Aiandustootjalt õppijale“ Räpina Aianduskooli 100. aastapäevaks.

<https://stip.aiandusliit.ee/>

Stipendiumi eesmärk on aidata kaasa aiandushariduse edendamisele ja toetada rahaliselt aianduse õppekava päevase õppega seotud õpilasi.

Esimese stipendiumi võtja kuulutas välja aiandusliidu esindaja ja aianduskooli nõunike kogu liige Priit Põldma 12. detsembril koolipere ühisel jõuluõhtul.

Esimese stipendiumi „Aiandustootjalt õppijale“ võitis aedniku eriala 2. kursuse õpilane **Valentina Repina**.

Palju õnne!

Räpina Aianduskool HaridusFestil

Reedel, 29. novembril toimus Võrumaa Haridus- ja tehnoloogiakeskuse EWERS Tehnomajas Väimelas HaridusFest 2024. Üritusel oli võimalik tutvuda erinevate haridusasutuste infoga, kuulata huvitavaid ettekandeid ja osaleda põnevates töötubades.

Korraldajate sõnul osales üritusel 50 esinejat ning ligikaudu 750 külalist. 30 eksponeendi seas oli ka Räpina Aianduskooli esindus, kuhu kuulusid Mirle-Merlin Järs, Kaisa Tull, Liis Lattik, Oliver Saar ning Mirelle Maria Mark.

Meie kooli õpilased tutvustasid HaridusFesti küllastajatele aianduskoolis õpitavaid erialasid, jagasid õunu, flaie-reid ning kooli logoga meeneid.

Huvilised said panna ennast proovile mängus, kus tuli kokku viia erinevate taimede lehed, õied ja viljad. Väga populaarseks osutus peapärja valmistamise töötuba, mille viisid läbi floristiõpilased Kaisa ja Mirle-Merlin.

Võru maakonna HaridusFest on prog-

Liis, Mirle-Merlin, Mirelle Maria, Oliver ja Kaisa HaridusFestil

ramm, mille eesmärk on tõsta esile õppimise väärtust ja toetada teadlikke õpi- ja karjäärivalikuid igas eas inimestele.

Merike Heeringson, õpilasnõustaja

Täheleend 2024

Haridus- ja Teadusministeerium tänas rahvusvahelistel võistlustel täheleendu teinud noori ja nende juhendajaid pidulikul auhinnavalal eelmise aasta 27. novembril.

Pidulikule vastuvõtule oli kutsutud 298 õpilast ja nende juhendajat. Tunnustusi anti välja neljas kategoorias: kaunid

kunstid (muusika, tants, kunst); taibukad mõtlejad (olümpiaadid); võimsad vägilased (sport); kuldsed käed (kutsevõistlused).

Räpina Aianduskooli aednikud **Pent Joonas Kopelman** ja **Sirli Übius** ning nende juhendaja **Andres Vaasa** pälvisid rahvusvahelisel noorte aednike võistlu-

sel HortiChallenge 2024 saavutatud kõrge koha puhul Haridus- ja Teadusministeeriumi tänukirja kategoorias kuldsed käed. Palju õnne!

<https://www.hm.ee/uudised/ministeerium-tanas-rahvusvahelistel-voistlustel-tahelendu-teinud-noori-ja-nende-0>

Praktikaseminar aianduskoolis

Terve vald oli kokku aetud, kihelkond kokku kutsutud ... ei see pole see laul. Tegelikult tulid aianduskooli 5. veebruaril kokku praktikakohtade esindajad üle Eesti, et pidada maha iga-aastane praktikajuhendajate seminar.

Avasõnad lausus direktor Kalle Toom, kes mõne, tegelikult mitme lausega seletas lahti, millised muudatused on ees ootamas kutseharidust, kaasa arvatud Räpina Aianduskooli, seoses kutsehariduse reformiga.

Seejärel sai sõna praktikakorraldaja Kaie Mei, kellelt osavõtjad said samuti väga vajalikku infot praktikantide, praktikakorralduse ja praktikate juhendamise kohta. Eriti oluline oli info keskkonna Tahvel kohta, kus õpilastel on praktikapäevikud, mida juhendajad saavad lugeda ja kuhu oma tagasiside on vaja jätta nii õpilasel praktikakoha ja juhendamise teemal kui ka töökohal praktikandi iseloomustuse kohta. Lühidalt anti ka teavet EKAP-itest, mis õpilastel on õpingute ajal vaja kokku saada, kui suur on praktikate ajal saadavate punktide arv erialade lõikes ning erinevused praktikatest, mida on vaja

sooritada päevase osakonna õpilasel versus sessioonõppijal.

Edasi rääkis kooli arendusspetsialist Keio Kaarlõp tulevikusuundadest, mis on seotud tehnika ja tehnoloogiaga, rõhutades, et aianduskool peaks olema selliste asjade õpetamisel esirinnas. Kuid päris KÕIKE, mis maailmas on uut ja täiesti võimalik, et ka praktikante võib töökohas ees oodata, me näidata ei saa. Keio rääkis veel arvutisimulatsioonist, mis on tehtud ja osaliselt veel edasi arendamisel Hollandi ja Austria kolleegidega ja kus on võimalik kasvuhoonekeskkonda erinevaid parameetreid tabelis muutes ja kliimat arvestades vastavalt erinevate taimede vajadustele muuta. Selline simulatsioon pidi olema algtasemel kasvuhoonetehnoloogiat õppijale maailmas ainulaadne. Näiteks Hollandis pidavat õpilased koolis tudeerima palju keerulisemate programmide järgi, mis on ka arusaadav, sest seal maal olevaid kasvuhoo- neid juhtima hakates peabki palju rohkem oskama.

Edasi jagunesid huvilised kolme gruppi. Üks osa liikus koos Keioga mudelkasvu-

hoonet uudistama ja edasi õppekasvuhoonesse sealseid tehnoloogilisi edasimineku- id vaatama. Teine grupp huvilisi sai koos õpetaja Maris Rebasega uudistada aianduskooli tehnikaparki nii koolimajas kui maastikuhallis ja praktikamajas. Kolmandale grupile tutvustas Kaie Mei Tahvli asuvat praktikapäevikute keskkonda lähemalt.

Järgnes maitsev lõunasöök koolisöök- las. Peale seda tutvustasid praktikakohtade esindajad oma ettevõtteid õpilastele, et nad saaksid teada, kus neil on võimalik tööd teha ja vastavalt huvile valida sobiv koht. Võibolla said õpilased juba sõlmida suulisi kokkuleppeid järgmisele praktikale minemise kohta.

Ja oligi vajalik ja huvitav seminar läbi ning osalejad liikusid tagasi koju saadud teabe võrra rikkamana. Uus kohtumine on järgmisel aastal samal ajal ja samas kohas. Tore on vanu tuttavaid taas kohata ning uusi tutvusi juurde saada!

Ille Rämmer,
pargiaednik ja praktikajuhendaja

Liivimaa kutsekoolide talimängud Räpinas

30. jaanuaril kogunesid Räpinasse Liivimaa kutseõppeasutuste võrgustiku koolid, et pidada kutsekoolide talimänge. Osalesid võistkonnad Luua Metsanduskoolist, Tartu Kunstikoolist, Valgamaa Kutseõppekeskusest ja Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskoolist.

Osalejatel tuli läbida on 9 võistlusala, millest viimane oli mälumäng. Lõbusa ja sisuka võistluspäeva võitjaks kuulutati Valgamaa Kutseõppekeskuse võistkond, kes viis kaasa kutsekoolide mängude rändauhinna, millega kaasneb suurepärane võimalus korraldada järgmised koolidevahelised mängud. Palju õnne võitjatele ja suur aitäh kõigile osavõtjatele!

Suur tänu kõigile, kes aitasid kaasa talimängude õnnestumisele.

Lüüli Kiik, infospetsialist

Foto: A. Puusta

Suusatamine – pikkade traditsioonidega talispordiala Eestis

Keskkonnakaitsjaid tuleb juurde!

Räpina Aianduskooli keskkonnakaitseseriala lõpetajad soovivad tänada kõiki kooli inimesi, kellega selle kahe ja poole aasta jooksul kokku puututi. Kaasa võetakse palju uusi teadmisi ja väärtuslikke kogemusi.

Eriti meelde jäävad olid välitööd, nagu öine lindude kuulamine õpetaja Arvi Lepiskiga, kus saadi tuttavaks hüübi ja rukkirääguga, ning kõik seired ja matkad Tarmo Evestusega – nüüd on metsas kõndides pilgud tihti hoopis taeva poole suunatud. Inspiratsiooni pakkusid ka Juta Lopi mesinduse tunnid, mis võiksid kuuluda keskkonnakaitses õppekava põhiosa hulka.

Suur tänu kursuse juhendajale Õnnele – eks ta teab isegi, miks!

Aitäh, Räpina Aianduskool! Oli rõõm!

KK-22-52-K

Fotod: M. Veske, K. Luht, S. Kaart

Sten, Meribel ja Sven-Andres Karulas praktikal

Kätlin ja Meribel matkakorralduse tunnis

Keskkonnakaitses isaga metsa takseerimas

Ühest mõttest elumuutva teekonnani

Kõik algas ühest juulikuisest hommikust 2022. aastal kui viibides suvepuhkusel, ärkasin oma maakodus, tegin kohvi ja mõtlesin, et koolis õppimine võiks proovimist väärt olla. Ei midagi liiga tõsist – lihtsalt mõte, et viimastest õppimisest on möödas üksjagu aega ja midagi võiks ju sel sügisel ette võtta. Avades hommikukohvi kõrvale arvuti, leidsin end üsna kiiresti Räpina Aianduskooli kodulehelt. „Aiandus?“, küsisin endalt. Aiandus on tore küll, aga kas minus on piisavalt rohenäppu? Süvenesin edasi ja avastasin keskkonnakaitse eriala. Tekkis tunne, et siin võib peituda midagi huvitavat. Sessioonõpe, väike ja vaikne Räpina, uus ja tundmatu – kõik klappis. Esitasin oma kandidatuuri ja mõne aja möödudes tuli vastus, et olen oodatud õppima.

Septembri neljas nädal lähenes kiiremini kui ma arvata oskasin. Ärevus kasvab – kuidas ma Räpinasse jõuan, millised õpetajad ja õpilased seal on, mis mind ees ootab? Pühapäeval, 18. septembril, sõitsin bussiga Tallinnast Räpinasse. Jätsin auto koju kaalutlusel, et ega ma tulnud ju niisama kooli vaid keskkonda kaitsma! Tõe huvides mainin, et see jäi siiski viimaseks korraks kui selle teekonna bussiga ette võtsin. Räpinasse jõudes oli kell pool üheksa õhtul ja linn oli vaikne nagu öine raamatukogu. Vaid kohvritataste kõrin kajas tühjadel tänavatel, kuni jõudsin telefoniga navigeerides Nooruse õpilaskodusse ja nägin Räpinas esimest inimest. Mind tervitas administraator Daiiri, kes ulatas voodipesu ja tutvustas õpilaskodu sisekorraeeskirju. Olin toas üksinda, majas oli rahulik ja tundus, et selline see ühikaelu ongi. Nagu hiljem selgus, oli rahu muidugi ajutine!

Esmaspäeva hommikul olin juba kella kuuest üleval – lapsepõlvest tuttav esimese koolipäeva eelne ärevus ei andnud rahu. Kell kaheksa olin koolimajas. Esimene mõte: kas keegi veel tuleb? Kool oli alguses sama inimtühi kui eelmine õhtu linn. Sööklas kohvi rüübates hakkas juba kergelt kahtlus tekkima, kas olengi üks vähestest, kes Räpinasse õppima tuli. Aga ei – tunni alguseks kogunes meid klassi ukse taha 36 hingelist. Peagi saime omavahel tuttavaks ja jagasime esimesi muljeid. Minu pinginaabriks ja hilisemaks toa-

kaaslaseks sai Kristjan, kes esimesel kurtis, et keegi on tema toas kaks voodit asju täis pannud. Õhtul selgus, et need asjad kuulusid mulle – seega tubli avang sõprusele. Juba teise koolipäeva õhtul sai selgeks, et meie kursusel ei jää tutvumine poolikuks. Mõisapargis korraldatud tutvumisõhtust sai alguse meie ühtehoidmine ja sõprus. See koosviibimine jäi meelde kui õhtu, kus koolist sai seltskond ja õpilastest kursusepere. Esimene õppesessioon möödus kiirelt. Koolitunnid ja õppekäigud ning praktilised tööd pakkusid huvitavaid teadmisi. Elu õpilaskodus andis õhtutesse oma annuse elevust. Igapähe olid oma rutiinid: kellel õppimine, kellel igaõhtused hädavajalikud „tutvumisõhtud“. Vahepeal oli tunda ka tugevat kollektiivset koostöövaimu kui ees ootas mõni keerulisem teadmiste kontroll. Vaimuteravust aitas hoida ka kohalikus mälumängusarjas osalemine.

Teise kursuse alguseks olime juba oluliselt väiksem ja lähedasem seltskond. Õpilaste read olid suvega tunduvalt harvenenud, kuid need, kes alles jäid, hoidsid kokku. Kui keegi mõnes õppeaines hätta jäi, olid alati teised toeks. Meie vahel kujunes sõprus, mida

Erik Bambus ja sarved

kaugõppe pausid ja kilomeetrid ei lahtanud. Ühikaelu õpetas, et õhtused vestlused puhketoas võivad olla samuti harivad.

Õppeaastate jooksul on olnud hulganisti meeldejäävaid hetki – nii tõsiseid kui humoorikaid. Näiteks teadsime pärast esimest õppekäiku täpselt, millist samblaliiki võib kasutada kui hädaabi tualettpaberit.

Herbaariumi töötuba ühiselamu puhkeruumis

Aianduskool on õpetanud meile rohkem kui oskasime oodata. Poleks arvanud, et mõisapark võib saada nii koduseks, et sulalumes sumbates loomajälgede tuvastamisel, on tegelikult oma võlu, metsas sääski toites taimestiku uurimine on äärmiselt virgastav kogemus või et kursusekaaslastega koos naerdud hetked võivad olla sama väärtuslikud kui õpitud teadmised.

Aitäh kõigile meie õpetajatele, kes on jaganud oma tarkust ja aega, mõistnud meie ulakat huumorimeelt ja samas kindlalt piiri pidanud. Teie toetus ja rangus, kui seda vaja oli, on meid kaugele aidanud. Suur tänu ka õpilaskodu administraatoritele, kes on läbi aastate olnud tunnistajaks meie erinevatele "projektidele" ja pakkunud vajalikku tuge (või lihtsalt kannatust). Räpina Aianduskool on olnud meile enamat kui lihtsalt õppeasutus. Siin on rajatud sõprussidemeid, avastatud keskkonnanakaitse võlud ja veendunud, et õige õppeasutus võib inimese ellu tuua uusi suundi ja rõõme. Seda teksti kirjutades olen kindel, et meie kursus KK22-52-M jõuab kõikide raskuste kiuste veebruarikuus oma lõpptulemuseni.

Elagu Räpina Aianduskool!

Erik Bambus, KK22-52-M

Kursusevanema meenutused

Alles see oli kui astusime võõrastena ja väikese ärevusega klassiruumi. Klass oli rahvast täis ja mäletan hästi õpetajate sõnu, et varsti on read hõredad ja nad ei eksinud. Teisalt on tunne nagu oleks Räpina Aianduskool olnud väga pikalt ja kaua meie eludes. Sessioonõpe oma igapäeva elu kõrvalt on paras väljakutse, aga mul on siiralt hea meel, et just teie leidsite selle aja, et käia ja jääda.

Oleme ühiselt teadmisi kogunud, sisustanud aktiivselt vaba aega ja lisaks sellele saanud ka eluks väga head tutvused. Oleme olnud üksteisele parimaks

toeks ja tean, et ükskõik kellega teist ma tulevikus ühendust võtan, saan alati vajaliku nõu ja suuna, ükskõik mis teemal. Viimane pingutus on olnud kohati metsik, aga ka siis ei saanud keegi pead norgu lasta ega alla anda. Pingutasime ja toetasime üksteist kasvõi öises vahetuses ja tasus ära, sest siin me nüüd oleme, uhkelt ja rõõmsalt. Aitäh mu Keskkonnasõdalased, et olite õigel ajal õiges kohas!

**Kärol Kuusk,
KK22-52-M kursusevanem**

Keskkonnakaitstjad Ahja jõe ääres õpetaja Tarmoga

Linnuvaatlus Räpina poldril Arvi Lepiskiga

Pilkupüüdvad veeproovivõtjad

Rohevahetus aianduskoolis

Oleme aedniku eriala sesoonõppe teise aasta õpilased. Tulevikuuskuste eriala raames toimub meil projektiõpe. Meie grupp valis teemaks „Rohevahetuse nähtavus ja kättesaadavus Räpina Aianduskooli kogukonnas“ (õpilased ja õpetajad).

Põhjus, miks me valisime selle valdkonna on see, et huvi selle vastu on suur, kuid algselt loodud rohevahetuse grupi info on jäänud soiku ja õpilased sellest võimalusest pole midagi kuulnud. Viisime läbi kiire küsitluse koolimajas ja selgus, et meie aednike grupis (teise aasta õpilased) ja ka floristide grupis

(teise aasta õpilased) ei olnud sellisest võimalusest ja Facebook (FB) grupi olemasolust midagi kuulnud. Vastav FB grupp ei olnud leitav ja liituda selle grupiga ei olnud võimalik, kui olemasolev liige sind ei kutsu. Mõned õpetajad olid sellest kuulnud, kuid polnud samuti selle grupi liikmed.

Meie plaan on muuta rohevahetuse FB grupp kõigile õppuritele ja õpetajatele kättesaadavaks, kus soovijad saavad aktiivselt suhtlema hakata.

Paljudes majapidamistes, kus on aed, tekib ikka taimi ja istikuid, mida ei raatsi komposti visata, vaid annaks kellele-

gi, kes tahaks seda rõõmuga oma aeda. See võimaldab ka säästa raha, sest aianduskeskustest taimede ostmise jääb siis ära. Kevadel võiks rohevahetus reaalset käima minna ja kõik soovijad saaks oma üle jäävaid taimi hakata aktiivselt vahetama tasuta.

Hetkel oleme FB grupi administreerimise üle võtnud ja tegeleme uute liikmete vastuvõtmisega. FB grupiga saad liituda siin:

<https://www.facebook.com/groups/1405070570440790>

Tiia Kaselaid, AE23-42-M1

13 ja reede Valga Kutsehariduskeskuses

2024. aasta detsembris oli väga õnnelik päev meie mälumänguvõistkonnale, kes Valga Kutsehariduskeskuses peetud Liivimaa kutsekoolide mälumänguvõistluselt saabus tagasi taburettidega, st esimese kohaga! Teise koha sai Võrumaa Haridus- ja Tehnoloogiakeskus ning auhinnalise kolmanda koha lahkus Tartu Kunstikooli võistkond. Meie võistkonnas olid seekord Merike Aomets, Valdur Truija, Irma Samoldina, Toomas Mastik ning Ille Rämmer.

Ille Rämmer, pargiaednik

Foto: R. Laes

Võidukad mälumängurid Merike, Valdur, Irma, Toomas ja Ille

Kutseõppes käte ja südamega muutuste teel

15. novembril toimus Eesti Kutseõppe Edendamise Ühingu (EKEÜ) konverents teemal: „Kutsehariduse süda on õpetaja“. Südame teemadel oli saali kujundus, oli terve konverentsi kujundus – origami tehnikas volditud hulk südameid, kust võis leida ürituse kava ning see, et üritus toimus Eestimaa südames – Paides. Üritus toimus selleks, et pöörata tähelepanu kutseõpetajatele, et kutseõpetaja muuta nähtavamaks ühiskonnas.

Ilusad tervitussõnad lausus EKEÜ juhatuse esimees Kuno Rooba. Tema väikest sõnavõtust jäi kõrva paar mõtet: et kutseõpe ja kutseõpetaja kaob kõrghariduse ja üldhariduse vahele ära ja et kutseõpet ei kohelda võrdselt üldharidusega. Ettekandja tõi välja veel, et pole täpselt teada, kuidas kujuneb kutseõpetajal koormus ja milline on tema karjäärimudel. Kuid ta mainis, et kutseõpetajad on omavahel vinged kolleegid, et kutseõpetajad on erilised, kes toimetavad ühiselt koos ning koostavad ise õppematerjale erinevalt üldharidusõpetajast. Ta märkis veel, et kutseharidus on Eesti majanduse süda ja kui kutseõppes läheb hästi, siis läheb ka meie majandusel hästi.

Haridusministril olid käed-jalad tööd täis, ta saatis videotervituse. Oma tervitussõnadest mainis ta muuhulgas, et tuleb ikka puhata ka ning soovis, et oleksime samamoodi tublid ja toimekad edasi.

Seejärel tulid õpetajate sõnavõttud. Esmalt sai sõna Anne Rudanovski –

aasta kutseõpetaja 2024, kes on Tartu Kunstikooli kutseõpetaja. Tema rääkis kätest ja kätega tegemisest ning maailmaga sõbraks saamisest kätega toimetamise läbi. Põhisõnum oli origami tehnika näitel kätega tegutsemise õpetamine lihtsamast keerulisemaks. Origami on vana Jaapani voltimiskunst, kus *ori-* tähendab voltimist, murdmist ja *kami-* paberit, kus kasutatakse vähe-seid voltimisviise ning neid kombineerides saab valmistada mitmeid keerukaid kujusid. Tänapäeval on see väga levinud ning isegi inseneriteaduseski kasutatav. Ettekandja jagas mitmeid ammutuntud tõeterasid: et käsi avab mõistuse, et kätega tegutsemine viib iseenda ja maailma tunnetamiseni, et kätega tegutsemine ületab ärevuse, et see aitab oma potentsiaali leida. Tema jutust jäi kõlama mõte, et vahet pole, on see origami või muu kätega tehtav, käed peavad töötama, siis töötab ja areneb ka mõistus. Seda viimast väidavad ka pedagoogikateadlased.

Südamega töötamisest rääkis pikalt Kehtna Kutsehariduskeskuse eesti keele õpetaja Kati Murutar. Ta lahkis mitmeid õpetajatöös eettulevaid probleeme, mis vürtsitatud paljude kirjandusest tuntud ütlemiste, aga ka näidetega elust enesest. See oli igati huvitav kuulamine.

Luua Metsanduskooli direktress Haana Zuba-Reinsalu rääkis õpetaja kuvandist läbi uurimuste. Uurimusest on selgunud, et kutsehariduses töötab õpetajaid pisut üle kahe tuhande kuid üldha-

riduses on see arv üle 17 tuhande. Kutsehariduses töötavatest õpetajatest kolmandik on mehed. Uurimusest tõi ta välja veel, et kõige arvukamalt on õpetajaid vanuses 60 ja enam. 27%, teistes vanuserühmades, see arv vähenes kümnendite kaupa mõne protsendi võrra. 20–30 aastaseid õpetajaid oli vaid alla 10%, mis on ka seletatav, sest selles vanuses alles toimub hariduse omandamine. Ettekantud uurimuse põhjal liigitati õpetajaid erinevatesse kategooriatesse, kel oma arusaamad ning igat kategooriat esindavatel on oma osa meeskonnast ning kõik erinevad arvamused on vajalikud. Ta märkis veel, et kooli juhtidel on suur roll õppimist ja õpetamist toetava keskkonna loomisel ja et on tarvis rõhku panna karjäärimudeli loomisele.

Sellele järgnes lõunapaus hea kehakinnitusega. Köht head paremat täis, jäi aega uudistada Paide Teatri- ja Kontserdimaja ning sealse kunsti väljapaneku tutvuda, samuti juttu ajada ja muljeid vahetada.

Pärastlõunasel ajal rääkis koolitaja Tiina Saar-Veelmaa õnnest ja tasakaalust hariduses. Ettekanne oli pikitud ülevõlli naljade ja näidetega ning rahval oli lõbus.

Päeva lõpetas Puuluup meeleoluka kontserdiga. Mõned julgemad said isegi laval labajalavalssi keerutada.

Merike Aomets, kutseõpetaja

Fotod: K. Toom

EKEÜ konverentsil esines Puuluup

Kuldsete lehtede tants Sillapää lossis

Oktoobrikuu viimasel päeval korraldas õpilasesindus Sillapää lossis sügispeo, mis sel korral kandis pealkirja „Kuldsete lehtede tants“.

Ettevalmistused sügispeoks algasid mitu nädalat varem, kui pandi paika plaanid (mis on peo stiil, tegevused, esinejad, toidud, ruumikaunistused jne). Lepiti kokku, et riietus võiks olla Eesti kirjanike või nende loodud tegelaskujude ainetel. Teisipäeval, 28. oktoobril oli kõigil soovijatel võimalus tulla koolimaja seminariruumi vaatama filmi „Sügis“ ja osaleda ka Kahootis, mille võitis Julia Ivanova KK24-52-K kursuselt.

Toitlustusmeeskond Kaisa, Mirteli ja Beriti näol hakkas toimetama juba paar päeva varem, sest kartulisalati hakkimine võttis omajagu aega. Ka Andre ja Oliver, kes vastutasid baari eest, valmistasid eelnevalt proovikokteile.

31. oktoobri hommikul tegutsesid lossis floristid, kelle ülesandeks oli peopaik temaatiliselt kaunistada. Hiljem liitusid õpilasesinduse liikmed, kes sättisid saalis ning n-ö baaris paika toolid ja lauad.

Samal ajal, kui lossisaalis kaeti laudu, viisid õpilasesinduse liikmed Polina ja Sirlet koolimajas läbi maastikumängu. Osalejad pidid läbima teatud punktid, täitma erinevaid ülesandeid ning panema kokku lause „Armas Teele!“. Kui lause oli koostatud, tuli tiimidel joosta vastusega mõisasse ning see, kes esimesena jõudis õige vastusega, sai magusa auhinna. Kõige kiirem oli tiim, kuhu kuulusid Kätlin Luht KK22-52-K, Alan Šidlauskas KK24-52-K ja Madis

Peterson AE24-42-K.

Tasapisi oli Sillapää loss täitunud pidulistega. Tore, et nii külalised kui ka korraldajad olid riietusega vaeva näinud. Saalis võis kohata näiteks Pokut, Lottet, Lotte isa ja ema, Vanapaganat, aga ka Kevade tegelasi – Teelet, Teele ema, Liblet. Õhtujuht Kaisa kehastas kirjanik Oskar Lutsu.

Kell seitse juhatas õhtujuht sisse sügispeo esineja – ansambel Kiiora. Seto bändi hoogsatele lugudele hakati kohe kaasa plaksutama. Bändi liige Laurits Leima õpetas peoliste selgeks ka pärimustantsud „Kikkapuu“, „Serjoša“ ja „Kolmõpaari“.

Vahepeal sai keha kinnitada ja fotoseina juures mälestuseks pilti teha. Baar, kus Andre ja Oliver kokteile segasid, osutus väga menukaks kohaks. Joogid kandsid selliseid nimetusi põnevaid nimetusi nagu „Tootsi Tõmmu“, „Kentucki Lõvi“ või „Lible Vägi jook“.

Need, kes olid tulnud kostümeeritult, said ennast tutvustada ja seega ka osaleda parima kostüümi valimisel.

Sügispeo tähtsaks osaks on õpilasesinduse presidendi ja asepresidendi väljakuulutamine. Seekord sai hääletenamusega võidu AE23-41-K õpilane Mikk Meisterson. Maastikuehituse viimase kursuse õpilane Liis Lattik jätkab asepresidendina.

Peo lõpus kuulutati välja ka parimad kostüümid. Esimese koha sai Mirelle Maria Mark, kes kehastas Lotte ema, teise koha Oliver Saar noore Liblena ning kolmanda koha vääriline oli meie IT spetsialist Aleksei, kes oli ennast

Mikk Meisterson kuulutati ÕE presidendiks, asepresidendina jätkab Liis Lattik

teinud Vanapaganaks. Kõik kolm said auhinnaks halloweeni kõrvitsa.

Lõpuks oligi õhtujuht Kaisal aeg kuulutada sügispidu lõppenuks. Enne kui õpilasesindus puhkama sai minna, tuli veel lossiruumid korda seada. Aitäh kõigile vabatahtlikele, kes abis olid! Kohtumiseni järgmisel peol!

Merike Heeringson, õpilasnõustaja

Fotod: K. Luht

Filmitegelasteks kehastunud Kaisa ja Mirtel

Ansambel Kiiora hullutas rahvast

Jõulunädal Räpina Aianduskoolis

Viimasel koolinädalal enne vaheajale minekut toimus Räpina Aianduskooli õpilasesinduse eestvedamisel jõulunädal.

Mida siis tehti?

Esmaspäeval, 9. detsembri õhtupoolikul oli Jõe tänava õpilaskodu täis mõnusat piparkoogilõhna. Kõigil kolmel korrusel käis usin piparkoogitaina rullimine, tainast erinevate kujude väljalõikamine, küpsetamine ja hiljem glasuuriga kaunistamine. Koos õpilastega toimetas ja jagas häid küpsetamisnippe puuviljanduse õpetaja Epp Säga.

Teisipäeval, 10. detsembril viisid õpilasesinduse liikmed floristiõpilased Berit Puru, Mirtel Mets ja Kaisa Tull läbi töetoad, kus sai meisterdada jõulukaarte ning teha jõulukaunistusi. Tore, et töetubades osales päris palju huvilisi.

Kolmapäeva, 11. detsembri hommikul võttis koolimajja sisenejaid vastu elav muusika – maastikuehituse kolmanda kursuse õpilane Polina Ivleva mängis kooli fuajees klaveril jõululugusid. Sama päeva õhtul toimus õpilasesinduse jõulupidu.

Neljapäeva, 12. detsembri õhtul toimus koolimajas õpilaste ja õpetajate ühine jõulupidu. Õhtujuht, õpilasesinduse president Mikk Meisterson ütles avasõnad ja juhatas sisse esinejad – Linalaka ja Ain Agani. Pärast kontserti saime sööklas kaunitalt kaetud laudade taga nautida maitsvat jõulutoitu.

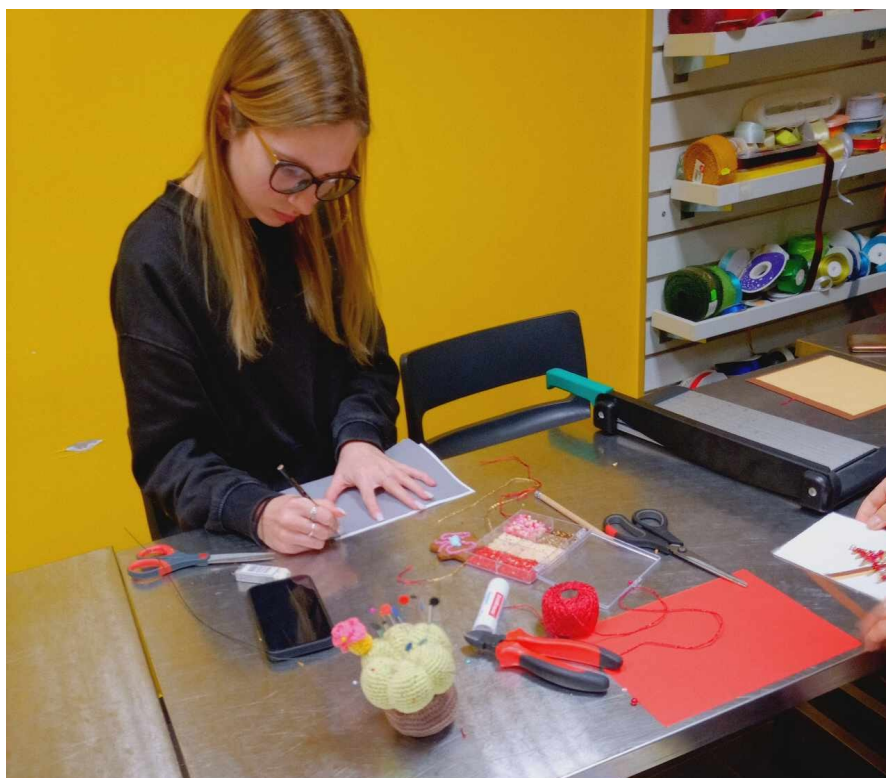
Aga sellega polnud jõulupidu veel läbi! Pidulised paluti taas saali. Esmalt esinesid õpilasesinduse liikmed tantsuga „Jämaja polka“, mis teenis vaatajatelt suure aplausi. Järgnes üllatusesinemine õpetajate poolt. Lüüli, Tiina, Aleks, Merike, Külli ja Epp esitasid muinasjutu „Tuhkatriinu“ ja tegid seda omapäraselt võtmel – nimelt tuli kohandatud teksti lugeda emotsioonitult ning see tekitas vaatajates-kuulajates palju nalja.

Seejärel paluti nii õpilased kui õpilased tantsupõrandale, kus õpilasesindustaja Merikese juhendamisel õpiti selgeks tantsud „Kalle-Kusta“, „Kikkapuu“ ja „Serjoša“. Kuna ühistantsimine sai mõnusa hoo sisse, siis läks viimane tants ka kordamisele.

Peo lõpetuseks said kõik osalejad mängida „Jäämurdja“ mängu, kus tuli saalis ringi käia ja leida neid, kes on näiteks

Piparkookide valmistamine

Jõulukaartide ja –kaunistuste töötuba

Räpina Aianduskooli vilistlased, pärit mõnelt saarelt, oskavad mängida malet või armastavad tantsida jne. Kõige keerulisemaks ülesandeks oli leida piduliste seast inimene, kes on illustreerinud raamatu. Aga nutikamad detektiivid peilisid välja, et selleks on infospetsialist Lüüli! „Jäämurdja“ mängus oli kõige kiirem praktikakorraldaja Kaie, kes sai auhinnaks glögi.

Kui õhtujuht Mikk jõulupeo lõpusõnad ütles, leidis nii mõnigi, et pidu sai kui-

dagi järsku läbi ja oleks tahtnud veel tantsida.

Viimaseks koolipäevaks, 13. detsembriks oli õpilasesindus peitnud koolimajas erinevatesse kohtadesse maiustusi, mida usinamad õpilased ja ka õpetajad üles otsida said.

Merike Heeringson, õpilasesindustaja

Fotod: M. Heeringson, P. Kopelman

Eesti Raamatu Aasta 2025

Tänavune aasta on välja kuulutatud Eesti Raamatu Aastaks. Selle raames juhitakse tähelepanu eesti kirjakeelele, kirjandusele, raamatutele ja lugemise tulevikule.

Kooli ajaleht Aeg & Vaim tegi üleskutse õpilastele ja töötajatele kirjutada eesti kirjaniku raamatust, mis on neid viimasel ajal kõnetanud. Alljärgnevalt mõned isutekitajad.

Jaanuari alguses lugesin Dagmar Raudami raamatut „Haapsalu krimka: **Upunud pruut**“. Raamatu tegevus toimub Haapsalu sulnis kuurortlinnas 1937. aastal. See on lihtne ajaviiteromaan, milles väikekodanlik linnapea, juhmakas politseiülem, nutikas ettekandja ja värvikas linnaelanike galerii püüavad lahendusi leida aset leidnud kuritegudele. Romaan on ajastutruu, rahulikult kulgev, humoorikas ja samas põnevust tekitav kriminull. Just selline,

mida lugeda pimedatel õhtupoolikutel või lausa enne uinumist. Soovitan meelelahutuslikul eesmärgil.

Jaanuari lugemisvarasse mahtus veel teinegi eesti autori raamat – Kertu Jukumi „**Õnn soosib julgeid**“. Põnev reisiraaamat viib lugeja Kesk-Ameerika ohtlikematesse riikidesse. Väga kaasaharav ja positiivne reisiraamat, mida on raske käest panna. Autor julgustab lugejaid oma mugavustsoonist välja astuma, avastama tundmatuid maid, kogema uusi seiklusi, uusi maitseid, tutvuma erinevate inimestega – elada täisväärtuslikult ja elujanuselt. See on raamat, mis paneb suurelt unistama, tekitades soovi rännukott pakkida ja teele asuda. Kes ise ei julge nii riskantset teekonda ette võtta, saab Kertuga raamatu kaasabil seiklustest osa. Põnevust jagub viimase leheküljeni.

Külli Nõmmistu

Jaanuarikuus lugesin Indrek Hargla raamatut „**Raudrästiku aeg**“ – kriminaalromaan, mille tegevus toimub alternatiivajaloolises muinasaja Eestis. Kuningavalla riigi Muistses Viljandis, mida tol ajal Veelindeks kutsuti, valitseb noor kuningas Uljas. See on tuhande aasta tagune aeg, mil kaugel Põhjas usutakse olevat jumalate koda ja laevamehed käivad mööda jõgesid kauplemas lõunamaaturgudel.

Kellele meeldivad hästi kirjutatud fantaasiajutud, mis endaga kaasa elama panevad ning enne ei lase raamatut käest panna, kui see läbi, siis Indrek Hargla kirjutised just sellised ongi. Kes meist poleks kuulnud tema Melchiori lugusid, kus mõrvamüsteriumeid lahendab keskaegses Tallinnas nutikas apteeker ja mille järgi on ka filmitrilooja vändatud.

Ille Rämmer

Aianduskooli uus töötaja

Minu nimi on Sirle Vares.

Minu amet on puukooliaednik.

Miks sa otsustasid aianduskooli tööle tulla? See juhtus läbi juhuse. Tulin siia tegelikult praktikakohta küsima ja sain pakkumise ka tööle asuda. Aiandusega olen tegelenud viimased 10 aastat, seega päris võõras see maailm ei ole.

Mis on sinu ameti suurim väljakutse? Kui päris aus olla, siis ma veel ei tea päris täpselt, mida oodata või karta. Kindlasti saab olema kogu siinne teekond paras katsumus, sest siin on vaja teha koostööd erinevate inimestega, kes igaüks on omamoodi isiksus. Nii nagu iga taim vajab isemoodi lähenemist, siis sama on ka inimestega.

Milliste sõnadega ennast tutvustaksid? Ma ütleks, et olen ambivert. Mulle meeldib inimestega suhelda, kuid mulle meeldib ka üksi olla. Ennast kiita mulle ei meeldi, las seda teevad teised kui seda õigeks peavad.

Milliste hobidega tegeled? Hobisid mul väga ei ole. Ei koo, ei heegelda ja kala ka ei püüa. ☺ Äikesetormide ajal olen mõnikord kaameraga vätku püüdnud.

Mis on viimane film, mis sulle vau-alamuse tekitas? Viimane film, mis vau-alamuse tekitas, oli ilmselt Furiosa: A Mad Max Saga. Samuti on Deadpooli filmid väga vahvad.

Kelleks tahtsid lapsena saada? Eks neid soove oli mitmeid, psühholoogia tundus huvitav. Samas oli eeskujuks vanem õde, kelle järgi väiksena tahtsin saada nii baaridaamiks kui ka sekretäriks.

Mis teeb halva tuju kohe heaks? Meil kõigil on raskemaid aegu ja pimedamaid päevi, aga halva tuju teeb heaks muusika, vastavalt tujudele võin kuulata nii Urmas Alenderit kui ka Rammsteini.

Mida soovid oma elus veel saavutada? Ma olen veel piisavalt noor, et saa-

vutada nii mõndagi. Vahest piisab õigel ajal õiges kohas olemisest ja kõik loksub iseenesest paika.

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri ilmunisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Aianduse 6, Räpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu Küljendaja Valdur Truija

Veebruarikuu nali

Kui sügisel katus moosiga kokku määrida, siis on kevadel hulga maitsvam jääpurikaid limpsida!